

We leven in een tijd waarin internet en computer gemeengoed zijn, waarin we alles kunnen opzoeken en verder kunnen worden onderwezen op (bijbel) scholen, cursussen etc.

In zo'n tijd vinden wij het belangrijk om antwoorden bij God te zoeken. Zelf blijven nadenken en vanuit de door God gegeven gaven en talenten te gaan handelen en wandelen.

De Fontein wil de omgeving/familie zijn waarin dit wordt aangemoedigd, geoefend en onderwezen.
Natuurlijk gaan we mee in de tijd en houden we rekening met de oude en nieuwe generaties. Tegelijkertijd passen we op, dat de wereld niet in de kerk komt, maar de kerk in de wereld.

Onze 'blauwdruk' uit de hemel is Jezus. We willen onze karakters gevormd hebben naar Zijn karakter.

We weten ons afhankelijk van God. We bidden om God te vragen naar Zijn wil en Zijn weg voor de Fontein, individuen of ingewikkelde situaties.

We kijken met Jezus, die in ons woont, naar die ander. Hij Die in ons woont kent immers die ander.
We omarmen het geschenk van Jezus, de bedieningen die Hij ons gaf om ons te onderwijzen.

We trainen, zoeken en volgen jonge mensen om samen met hen te kijken welke schatten God in hen heeft gelegd en hoe ze dit kunnen ontwikkelen en inzetten in- en buiten de kerk.

We beginnen met de jongste kinderen en zijn ons ervan bewust dat we hen maar 1 à 1,5 uur in de week kunnen trainen, onderwijzen en liefhebben. De rest van de week zijn ze thuis en/of op school.

Ouders willen we bewust maken en stimuleren om hun kinderen te onderwijzen en hun gaven te beschermen. Dit eruit laten komen is een belangrijk onderdeel voor de toekomst van de Fontein en de kerk in het algemeen.

We willen de Fontein zien als een plaats die bekend is in de omgeving, laagdrempelig oftewel, gastvrij en open. Dat de mensen uit het dorp naar binnen durven komen en durven vragen om hulp, gebed enzv.
Laagdrempelig betekent niet dat we ons aanpassen en daardoor niet meer in tongen spreken of de heilige Geest niet meer aan het werk laten.

We zijn een gemeente die belangstelling heeft voor onze omgeving, kijken waar de nood is en daarop inspringen. We weten welke gaven er hiervoor in ons midden aanwezig zijn.

We blijven alert op de waarschuwingen van Jezus zelf, voor dwalingen. We blijven alles spiegelen aan het woord van God en door het gebed.

We maken elkaar bewust van de rivier van levend water die uit ons binnenste stroomt.

We gaan leren hoe het is om in Gods vrijheid te mogen leven en bieden daarvoor veilige kaders aan.

We mogen fouten maken, we leren wel daar zelf verantwoordelijk voor te zijn. Zo gaan we opgroeien tot volwassen zonen en dochters.

We maken elkaar bewust dat niet oudsten of diakenen of de kerk, maar wij zelf verantwoordelijk zijn voor ons leven met en door Gods Geest. Dat we zelf voedsel en water gaan halen bij God.

We bidden voor zieken. We verwachten genezing. We geven ruimte en tijd om ook in de dienst hiervoor met en voor elkaar te bidden.

We trainen en stimuleren elkaar om dit ook tijdens onze dagelijkse werkzaamheden te doen en zo ook door de weeks hierin te bewegen. Ieder op zijn eigen manier, met zijn eigen kleur.

We verlangen niet dat een ander doet of kan wat wij doen of kunnen, iedereen is immers uniek.

Op deze manier wordt de veelkleurigheid van God zichtbaar in onze samenkomsten en door de mensen van de Fontein heen.

We volgen een liturgie maar blijven afgestemd op de heilige Geest; daarbij volgen we Hem als Hij een andere richting aangeeft.